

Titlu original (eng.): A moment in time

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
WHITTAL, YVONNE

Pe urmele unei legende/ Yvonne Whittal

Traducător: Lucia Omir

București: Editura și Tipografia Alcris, 2020.

ISBN 978-606-736-334-0

I. Aurelian Micu (Editor)
II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „ROMANTIC“

YVONNE WHITTAL

Pe urmele unei legende

Traducerea și adaptarea în limba română de:

LUCIA OMIR

Editura și Tipografia
ALCRIS

*vă recomandă ultimele apariții din
colecția "ROMANTIC"*

1075	Helen Ray	-Regina gheturilor
1076	Daisy Logan	-Serenadă pentru un înger
1077	Carol Bogolin	-O căsătorie salvată
1078	Paula Firth	-Inima bine păzită
1079	Carole Dean	-O ofertă de nerefuzat
1080	Sheila Holland	-Inimi zbuciumate
1081	Jenny Ranger	-Un nou început
1082	Denise Egerton	-O femeie cutezătoare
1083	Lynn Fairfax	-Sub protecția iubirii
1084	Katheleen Eagle	-La fel ca altădată
1085	Stella Flint	-Cer roșu în zori
1086	Maysie Grieg	-Sfidând pericolul
1087	Penny Jordan	-Femeia care urăște bărbații
1088	Robin James	-Revenirea la viață
1089	Barbara Perkins	-Zbor spre primăvară
1090	Mary Arbor	-Sacrificiu pe altarul dragostei
1091	Lucy Walker	-Regăsirea speranței
1092	Jasmine Craig	-Dragoste învingătoare
1093	Tracy Pearson	-Căsnicie în pericol
1094	Isabelle Marais	-Mai mult decât iubiți
1095	Teresa Dawson	-Bărbatul renegat
1096	Caroline Adams	-Învăluită în întuneric
1097	Judith Smith	-Acuzat de crimă

Capitolul 1

Plicul de culoarea tutunului, cu antetul Universității din Johannesburg, îi tremura ușor între degete. Deși nerăbdătoare să-i cunoască conținutul, Christie Olson ezită să-l deschidă. Pentru ea, această slujbă nu avea o importanță crucială. Totuși posibilitatea de a însoți un grup de studenți arheologi într-o expediție de o lună reprezenta ocazia unică de a pune capăt existenței monotone de secretară.

Sammy Peterson îi remarcase nemulțumirea.

- De mai bine de trei ani te îngropi în birou în spatele mașinii de scris, dar ești prea orgolioasă să recunoști că greșești, i-a spus el într-o seară, în restaurantul unde o invitase la masă. Ceea ce îți trebuie, este febra scenei, a înregistrărilor. Gura ei frumos conturată schiță un surâs cinic, dar omulețul pântecos din fața ei care își fuma cu atâta plăcere țigara nu ținu cont de asta; era obișnuit cu capriciile artistelor cu care lucrase și chiar dacă contractul lui Christie expirase de trei ani,

Respect pentru oameni și cărți

Sammy continua s-o considere angajata lui.

- Nu vrei să încetezi? replică femeia, examinându-l cu ochii ei albaștri mărginiți de gene lungi.

Sammy îi ignoră izbucnirea.

- Eu te-am descoperit, în barul unde zdrăgăneai la chitară pentru câteva parale, ai uitat?

Se uită la ea printr-un nor de fum care o făcea să pară și mai palidă.

- Am făcut din tine o vedetă și ai impresia că o să te las să distrugi ceea ce am construit cu atâta migală?

- Eu am decis așa, Sammy.

- Cred că atunci când te-ai hotărât nu mai erai în toate mințile.

Și vinovat este numai Lyle Venniker.

- Să nu vorbim de Lyle, te rog!

Chipul femeii redeveni masca rece și rigidă care de mai bine de cinci ani îi folosea să-și ascundă stările sufletești. Sammy înțelese că era cu gândul departe, dar nu era omul care să se recunoască învins.

În seara aceea, conducând-o acasă pe Christie, încercă să relanseze ideea.

- Vreau să-ți propun un nou contract, mai avantajos... dacă te răzgândești, te aștept să-l semnezi.

Christie nu-i dădu niciun răspuns.

A doua zi, cuvintele lui Sammy continuau s-o preocupe. Ele îi aduceau aminte de anul când, după ce plecase de la orfelinat, începuse să caute să-și facă un rost în viață. Ajunsă la capătul puterilor, sfârșise prin a accepta un post de chelneriță într-un

bar, unde pentru a-și rotunji venitul, cânta seara.

La un moment dat aspirase într-adevăr la scenă, la așteptarea febrilă care preceda întotdeauna apariția unui nou disc. Dar succesul o costase prea mult. Când îi expirase contractul, era deja hotărâtă să întoarcă pentru totdeauna această pagină a vieții sale.

Plicul îi fâșâia între degete. Hotărî să uite trecutul și să revină în prezent. Dezlipi plicul și descoperi o singură hârtie. Privirea îi alunecă peste primele rânduri și chipul i se luminează: fusese acceptată!

Pe moment, nu putu de emoție să citească scrisoarea până la sfârșit, rămânând ținută de loc. Nicio clipă nu se așteptase la așa ceva! Ceilalți candidați îi păruseră mai bine pregătiți pentru o asemenea expediție, mai experimentați. Să-i fi văzut cum se făceau cu experiența lor!

Christie se lăsă să cadă într-un fotoliu confortabil și închise ochii. După ce se mai liniști citi din nou scrisoarea, de data asta până la capăt.

„Profesorul și grupa de studenți doresc să părăsească orașul Johannesburg la 17 februarie. Înainte de a discuta celelalte detalii, ne interesează dacă sunteți de acord cu această dată”. Cât de ironică era soarta! Altădată Lyle îi ceruse să-l însoțească la Pompei pentru niște studii, dar ea refuzase pentru a-și onora contractul. Acum, se va duce cu un profesor necunoscut în locul lui Lyle într-o expediție la nord de Transvaal. Acest gând îi lăsa un gust amar...

Lyle... Nu voia să se gândească la Lyle Venniker, dar amintirile

Începură s-o asalteze cu violența unui uragan...

S-au cunoscut la sfârșitul unui spectacol, la niște prieteni comuni. Christie s-a simțit imediat atrasă de arheolog, un tânăr înalt cu privirea întunecată și pătrunzătoare. Atracția era reciprocă, cel puțin așa a crezut ea. O lună mai târziu s-au căsătorit, neținând seama de protestele lui Sammy Peterson, care credea că decizia lor era pripită.

Christie avea doar douăzeci de ani la vremea aceea. Succesul îi aprindea stele în ochi și pentru prima dată în viață era îndrăgostită nebunește.

Fericirea ei a fost însă scurtă. Având un caracter posesiv și gelos, Lyle n-a întârziat să găsească insuportabile compromisurile pe care trebuia să le facă în căsnicie din cauza carierei ei artistice. Insista să-l însoțească în Italia, punând-o astfel într-o situație foarte delicată. Ce ar fi trebuit să fie mai important: dragostea pentru soțul ei, sau devotamentul față de Sammy Peterson, care-i oferise o șansă? În loc să înțeleagă dilema, Lyle o pune să aleagă între el și carieră. Nu putea fi mai crud: contractul pe care îl semnase Christie expira abia peste doi ani.

Sammy închiriasse un studio de înregistrări și organizase un turneu prin toată țara. Ea n-a găsit însă nicio cale de scăpare.

În fine, după șase luni de certuri interminabile, cuplul s-a despărțit. Divorțul a fost la fel de rapid cum fusese căsătoria; Lyle a plecat singur în Italia și după câte știa, n-a mai revenit...

Christie încerca să se liniștească, dar după cinci ani, rana era la fel de vie ca în prima zi. Nu putea uita teribila zi când Lyle trântise ușa și plecase.

Puse scrisoarea la loc în plic, cu ochii umbriți de amintiri încă atât de dureroase.

Afară se întunecase. Aprinse luminile în apartamentul decorat cu gust, dar fără ostentație. În ciuda unei copilării marcate de sărăcie, știuse să reziste exaltării pe care o produc succesul și banii. Se înconjurase de acest lux de care fusese prea mult lipsită, păstrând totuși o atmosferă calmă, confortabilă, în limitele bunului-simț.

Christie își pregăti o cină frugală, apoi se abandona plăcerii unei băi cu spumant parfumat.

Televizorul nu-i oferea niciun program care să-i rețină atenția, așa că hotărî să se culce devreme și să-și pregătească în minte un plan de acțiune. Mâine dimineată se va duce la universitate pentru a definitiva ultimele formalități; îi mai rămăneau puține zile, pentru că va trebui să locuiască într-un cort, iar garderoba ei nu era adaptată pentru asemenea situație.

Respect pentru oameni și cărți

Când se întoarse în cameră, oglinda de cristal reflectă imaginea unui corp zvelt ale cărui mișcări erau suple și gratioase. Dar nu se opri prea mult să se admire. De altfel, găsea că are ochii prea mari, gura cu buze prea cărnoase, fără să țină seama că acestea, asociate cu trăsăturile clasice ale feței, alcătuiau o frumusețe care nu trecea neobservată.

Știa desigur că devenise seducătoare și nimic n-ar fi împiedicat-o să cunoască alți bărbați. După divorț, se refugiase în spatele unei măști reci și distante pe care numai Sammy Peterson reușise s-o pătrundă. Rămânând cu o rană profundă, evita cu obstinație să se expună unor noi suferințe.

Șoferul lăsă geanta enormă pe trotuar, în timp ce Christie căuta banii în portofel. Plăti cursa, adăugă un bacșiș gras, iar când taxiul se pierdu în depărtare se trezi singură în stație. Era mijlocul lui februarie și ziua se anunța foarte caldă.

Zări nu departe un microbuz, două camioane și un jeep. Aici trebuia să fie, fără îndoială, locul de întâlnire. Își fixă privirea asupra unui grup de tineri așezați în cerc la umbra unui copac. Vorbeau despre expediție cu un entuziasm debordant.

Cu inima bătând să-i spargă pieptul, Christie se aplecă să-și ia geanta. Tocmai se întreba dacă îi observase cineva venirea, când un tânăr brunet se desprinsese de grup și se îndreptă spre ea. O privea cu niște ochi verzi, mut de admirație în fața siluetei ei suple, îmbrăcată în blugi și cămașă de poplin.

- Christie Olson? Întrebă el cu un zâmbet amical.

- Da, confirmă ea.

- Eu sunt Dennis de Villiers.

Îi întinse o mână energică.

- O să-ți pun geanta în camion, la un loc cu celelalte.

Profesorul nu va întârzia să apară.

Nu mai avu timp să spună ceva, căci tânărul îi și luă bagajul; se resemnă cu gândul că acesta va fi fără îndoială ultimul semn de cochetărie. De acum înainte, va avea singură grijă de bagaje, oricât de grele ar fi.

- Ești foarte amabil, zise ea urmându-l spre mașinile parcate în apropiere.

- Pentru puțin...

După ce-i plasă geanta într-unul din camioane, se uită spre ceilalți studenți care-i priveau curioși.

- Vino să ți-i prezint pe ceilalți.

Erau cincisprezece în total, din care trei fete. Erica, cea mai tânără, îi atrase atenția în mod deosebit: avea părul blond, ochii negri și o expresie de tigroaică mereu la pândă.

- Noi ne spunem toți pe numele mic. Pe tine cum te cheamă?

- Christie.

Erica își trădă imediat curiozitatea.

- Acum câțiva ani, se vorbea mult despre o cântăreată folk pe nume Christie. Fratele meu era nebun după ea, îi cumpăra toate discurile.

- Serios? zise Christie, adoptând un ton neutru imposibil de interpretat.

Dar Erica insistă.

- Mă întreb ce i s-a întâmplat. Într-o zi, nu s-a mai auzit nimic despre ea...

Respect pentru oameni și cărți

- Popularitatea este trecătoare, sugără Christie în speranța că va reuși să întrerupă această conversație.

- Oh, m-ar mira! exclamă Erica, examinând-o din cap până-n picioare. Fratele meu pretindea că este cea mai bună cântăreață folk din Africa de Sud. Și poți să-l crezi, deoarece lucra la casa de discuri care o lansase.

Christie simți un fior neplăcut pe șira spinării. Din fericire, Dennis puse capăt acestei situații care începuse să semene cu un veritabil interogatoriu.

- Iată-l pe profesor!

Ea întoarse capul și simți că începe să se învârtă pământul cu ea: bărbatul care venea spre ei întinzând pasul nu era altul decât Lyle Venniker!

Trecutul și prezentul se contopeau și deodată explodară în gândurile lui Christie, pulverizând protecția fragilă construită cu greu în cursul ultimilor cinci ani. Rămase locului ca paralizată, în timp ce ceilalți se duseră să-l întâmpine pe nou-venit. Inima ei începu să bată din nou doar când ochii lui negri și pătrunzători îi întâlneau pe ai ei, peste capetele celorlalți.

El dădu un ordin scurt care-i făcu pe studenți să se îndrepte în grabă spre mașini. Apoi, se apropie de Christie. Parcă niciodată nu dorise mai mult ca acum s-o ia la sănătoasa. Dar părea împietrită. Bărbatul se opri la un pas de ea, dominând-o.

Era înalt, suplu, bronzat, cum era și înainte, cu excepția unor șuvițe albe care-i argintau tâmpilele făcându-l să pară mai în vârstă decât cei treizeci și opt de ani pe care-i avea.

Apoi, după trecerea primului șoc, Christie remarcă și alte diferențe: profilul său de vultur devenise mai ascuțit, privirea mai rece, iar gura mai severă decât își amintea. Curios, aceste detalii îi scoteau în evidență virilitatea. Nu putu să nu tresară când ochii lui pătrunzători se opriră un moment pe părul ei care acum cinci ani îi cădea bogat pe spate.

- Destinul are probabil o plăcere perversă, având grijă să ne trimită pe același drum, dar aș vrea să știi că dacă ieri aș fi știut ce mă așteaptă dimineată, aș fi insistat să angajeze pe altcineva. Tonul caustic al lui Lyle trezi în Christie furia înăbușită atâția ani.

- Poți fi sigur că aș fi refuzat slujba dacă aș fi știut că tu conduci expediția.

- Pentru că văd că ne înțelegem bine, vreau să precizez câteva mici chestiuni înainte de plecare.

Deveni autoritar, aproape amenințător.

- Cele patru săptămâni pe care le vom petrece împreună vor fi foarte dificile pentru toți și n-aș vrea să sperii la vreo favoare. Îți vei rezolva sarcinile la fel ca ceilalți.

Cum își putea imagina măcar un moment că s-ar da înapoi de la o muncă grea? În ciuda indignării și furiei, Christie întrebă pe un ton indiferent:

- Altceva?

- Da! Era să uit. Te vei urca într-un camion, așa cum s-a stabilit. Lansase o provocare?

- În care din ele?

- În cel din față, cu Dennis de Villiers.

Respect pentru oameni și cărți

- Mulțumesc.

Câteva clipe se înfruntară din priviri.

- Pot să plec? întrebă ea.

În loc de răspuns, Lyle înclină capul, apoi se întoarse și se îndreptă spre jeep.

Christie îl urmări, privirea ei oprindu-se la picioarele lui lungi în pantaloni kaki, la coapsele fine și la umerii largi. Lyle Venniker devenise un străin... Cine ar fi crezut că au fost zile când au conviețuit legal? Umbra unei amintiri, o reminiscență a clipelor fericite îi trecu deodată prin fața ochilor.

Acum cinci ani și-l scosese din inimă și din gânduri; credea că perdeaua aceasta fusese trasă o dată pentru totdeauna și iată că acum, ridicând un colț, apărea din nou amintirea celor șase luni trăite împreună, șase luni de pasiune și fericire întrerupte brusc de bariera obligațiilor profesionale ale fiecăruia, dincolo de care se deschisese o prăpastie pe care numai un miracol ar fi putut s-o facă să dispară...

Christie se supuse ordinului și se îndreptă cu pas hotărât spre camionul în care Dennis se instalase la volan. Se urcă în cabină și tremurând de furie, trânti violent portiera.

- Hei! exclamă surprins Dennis. Fetele merg cu microbuzul!

- Mi s-a spus să vin aici și chiar îmi convine.

- Profesorul a înnebunit? Nu poți să mergi aici! O să-ți zdrobești oasele!

El se pregăti să coboare, dar ea îl reținu.

- Inutil! Stau foarte bine aici, cu tine.

Christie începea să aibă impresia că Lyle își propusese să-i facă

viața un calvar în următoarele săptămâni. Și nu era decât începutul. Reuși să mimeze un surâs care nu prea reuși să-l convingă pe Dennis.

- Bine, dacă vrei, dar...

În momentul acela, zgomotul unui Triumph roșu îl întrerupse. Trecând pe lângă camion, se opri cu un scrâșnet de pneuri în fața jeepului în care era Lyle.

- Mi-e teamă că vom fi nevoiți să mai așteptăm, observă Dennis cu o iritare neobișnuită în glas.

Din Triumph coborî o tânără blondă, înaltă, de o frumusețe izbitoare chiar de la distanță.

Lyle întoarse capul, afișând un surâs care-i îndulcea miraculos trăsăturile. În timp ce nou-venita se aplecă să-l sărute pe obraz, Christie simți o înțepătură în inimă. Nu-și pusese încă problema să-și analizeze sentimentele.

- Vine cu noi? întrebă ea.

- Sper că nu! răspunse ironic Dennis. Asta nu-și murdărește mâinile din principiu!

Christie nu se putea obișnui cu imaginea acelei siluete elegante. Lyle începuse o discuție aprinsă cu tânăra.

- Cine este? întrebă ea.

- Sonia Deacon, răspunse Dennis. Tatăl ei, care e mare grangur, are o mulțime de mine. Profesorul l-a cunoscut întâmplător acum șase luni și de atunci ea și-a propus să-l cucerească.

Dennis îi furnizase mai multe date decât solicitase. În momentul acela, o interesa mai mult femeia decât Lyle. Sonia